

הרשת החברתית שלי

בילי בסרגליק מעלה על נס את הישראליות הישנה ואת ארץ ישראל היפה, וכותבת איך הן מתקיימות בתג השבועות בכפר הירוק ברמת השרון

בילי בסרגליק חוננת שבועות צילום: נתן לוי

אני זוכרת שהדבר שהכי חיכיתי לו בשבועות, היה לחוות אותי על שמלתי הלבנה, הכה ישראלית, רוקדת מול הקהל הרב. שמלתי מסתובבת ועולה מעלה, כדרך מרלין מונרו, רק תמים ועם מכנסים קצרים מסתירים, רוקדת עם השיר, רגליי מדלגות שמחה וחגיגות מתחתיה.

מסביבי פרי הארץ בשלל צבעים, תבואה צבע קש זרוקה בגון שלנטיות ישראלית בכל מקום, וחברים, הורים, צופים מכל הארץ, מתלהבים, מביטים בבנות ה-17 הרוקדות בלבן ישראלי. לפעמים, כשאני חשה געגוע לישראל היא, אני נזכרת במה איבדנו בדרך, אבל יודעת שהחגיגה היא עדיין מתקיימת. באותו המקום, באותו האופן, ואף עם אותם האנשים וגם חדשים, ויודעת שעוד נערו בנות 16-18, חוות ריקוד בגוף ושמחה בלב, כפי שאני הייתי אז.

ולא רק הן, אלא אלפי אנשים, המגיעים במיוחד לחגיגת שבועות בכפר הירוק, הכפר לובש תג, התכונה ניכרת חוק באוויר. ביום שני הקרוב, בשעה שש בערב, יגיעו למקום אלפי אנשים, ידרכו על הדשא הירוק, יביטו משתאים ונרגשים בביכורי בית הספר: כבשים, כלבים, סוסים, שלל פירות הגדלים בשדות, טרקטורים, כלי עבודה. חקלאות אנשים, חקלאות. משהו שכאן בארץ היום, במקום לטפח כמו פעם, שוברים לאנשי האדמה את הלב והכיס, אבל בכפר הירוק עדיין מעבדים שדות לצד לימודים עתידניים וכלכליים ומוזיקליים. בני הנוער עובדים בשדה, שלא כמו בעבר אבל בהחלט שכן. ילדים עירוניים על הסמרטפונים שלהם, חווים נגיעות באדמה, לומדים לחוש רגבי עפר ופרי בשל. זוכרת עוד איך כולם רצו לעבוד ברפת, והופתעתי לגלות שעד היום הם רוצים.

היום אנחנו כבר דור שני לכפר. בני שחר בן ה-15 וחצי לומד שם. בחגיגה ביום שני, אצעד גם אני על הדשא. אנגוס בתפוח ירוק, אפגוש את החברים, נתרגש, בני יצעד לידי (עד שיעלם עם חבריו), ורגליי ירקדו מעצמם. אלבש את השמלה הלבנה, ואהיה שוב ישראלית מאושרת, מוקפת אנשים יפים, אחוש את הישראליות היפה, ולא אתן לאף סלפי תזן או מחשבות על מתווה הגז, ובכלל המחשבות שמדירות שינה מעניינו בעניין ישראל שלנו. אהיה שוב, יחד עם עוד אלפי ישראלים, תווה את יופייה של הארץ הזו. את החברות, הפריזן, הצמחייה, החדווה, השירים והריקודים. שוב יפזזו נערות על אותה הבמה, והוריהם וחבריהם יביטו בהן גאים. שבועות בכפר הירוק אנשים זה מותג. זוהי חוויה שכולכם חייבים לעצמכם, גם כדי להיזכר לאהוב בעוצמה שוב את הישראליות שלנו בהווה.

ומשפט השבוע שלי אליכם: "הדרך היחידה לשמוט את העתיד היא לאור העבר" (או הנרי).